

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. M.**, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem, se sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2015, č. j. 29 A 12/2013 - 78,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 2. 2013, sp. zn. S – JMK 121560/2012/OD/Fö, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Znojmo (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 19. 9. 2012, sp. zn. SMUZN 3239/2011 DOP-ČÍ, kterým prvostupňový orgán zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že považuje skutkový stav za dostatečně zjištěný. Pokutový blok série JI/2006, č. I 2309184, obsahoval krátký popis skutku „*jízda bez osvětlení*“, a proto ve spojení s Oznámením o uložení blokové pokuty Policie České republiky ze dne 10. 7. 2008, č. j. ORZN-9050/PŘ-2008-07, v němž bylo uvedeno, že žalobce neměl za jízdy rozsvícená obrysová a potkávací světla, vedl žalovaného k závěru, že bloková pokuta byla žalobci uložena za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni 8. 7. 2008, za porušení povinnosti

podle § 32 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni 8. 7. 2008. Žalovaný proto uzavřel, že je záznam jednoho bodu v registru řidičů oprávněný.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 4. 2015, č. j. 29 A 12/2013 - 78, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. V odůvodnění uvedl, že s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mají správní orgány v rámci námitkového řízení pouze omezenou přezkumnou roli. Nejsou tak oprávněny zpochybňovat skutkové či právní hodnocení orgánů rozhodujících o přestupcích. Podle krajského soudu záznam o uložení blokové pokuty ve spojení se záznamem na pokutovém bloku „*jízda bez osvětlení*“ vedou k závěru, že žalobce porušil ustanovení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Za toto jednání pak přísluší podle přílohy k zákonu o silničním provozu záznam jednoho bodu do registru řidičů, což správní orgán správně učinil. Krajský soud považoval vyjádření žalobce, že došlo k jinému pochybení, konkrétně užití vozidla nesplňujícího podmínky stanovené zvláštním předpisem, za účelové a neprokázané. Podle krajského soudu existoval způsobilý podklad pro záznam jednoho bodu za výše uvedený přestupek a správní orgány se dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce.

Proti výše uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní správním orgánům vytkl, že nedostatečně zjistily skutkový stav. Správní orgány pochybily při výkladu popisu skutku na pokutovém bloku. Podle stěžovatele se nabízelo více variant výkladu popisu skutku „*jízda bez osvětlení*“, a proto v této souvislosti správním orgánům vytkl, že došly k závěru o porušení povinnosti ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Stěžovatel namítl, že krajský soud nesprávně aplikoval závěry judikatury Nejvyššího správního soudu. Podle názoru stěžovatele záznam v registru řidičů nebyl proveden za pomoci způsobilého podkladu v podobě rozhodnutí v blokovém řízení. Přestože podle judikatury Nejvyššího správního soudu postačí uvést v pokutovém bloku strohé a zkratkovité formulace, v jeho případě formulace uvedená v pokutovém bloku nepostačila, neboť zde chyběl odkaz na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Podle stěžovatele oznámení o uložení blokové pokuty neodpovídalo skutečností uvedeným v dokladu o blokové pokutě a nelze proto souhlasit se závěrem krajského soudu, že z vyjádření „*jízda bez osvětlení*“ je možné jednoznačně dovodit vztah k § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Stěžovatel zdůraznil, že ve správním řízení nemá důkazní povinnost, přesto mu však krajský soud vytkl, že se mu nepodařilo zpochybnit skutkové a právní závěry Policie ČR. Stěžovatel odmítl názor krajského soudu, že jeho tvrzení jsou účelová, neboť takové hodnocení podle něj krajskému soudu nepřísluší činit. Uzavřel, že tvrzení krajského soudu o existenci způsobilého podkladu pro záznam jednoho bodu do registru řidičů nemá oporu ve spise a vytkl krajskému soudu, že se v pochybnostech nepřiklonil k výkladu v prospěch stěžovatele. Nejvyššímu správnímu soudu proto stěžovatel navrhl, aby napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu projednání.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, neboť rozsudek krajského soudu považuje za správný i odůvodněný a rozhodnutí vydaná ve správním řízení jsou v souladu s platnou právní úpravou.

pokračování

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Před vlastním vypořádáním jednotlivých stížnostních námitek považuje zdejší soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jimiž se ohodnocuje nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registruje jeho spáchání. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon o silničním provozu v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno. Tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 – 103, (dostupné na: www.nssoud.cz), a v nyní projednávané věci neshledal důvod se od nich odchýlit.

Nejvyšší správní soud z obsahu správních spisů zjistil, že stěžovateli byla uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích s tím, že v pokutových blocích série JI/2006 číslo I 2309184 a I 2309185 zasahující policista v popisu přestupkového jednání uvedl „8. 7. 2008, 13:40, Hodonice, jízda bez osvětlení, X.“ Prvostupňový orgán následně obdržel od Policie České republiky Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 10. 7. 2008, č. j. ORZN-9050/PŘ-2008-07, v němž bylo uvedeno, že stěžovatel dne 8. 7. 2008 v 13:40 v obci Hodonice „[...] za jízdy neměl rozsvícena obrysová světla a potkávací světla“, čímž porušil § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, za což mu byla uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě uhradil.

Podle § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu „[m]otorové vozidlo musí mít za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, pokud je jimi vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“ Podle přílohy k zákonu o silničním provozu přísluší za porušení ustanovení § 32 odst. 1 uvedeného zákona záznam 1 bodu do registru řidičů.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, uvedl, že „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 44, uvedl, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán.“ Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, „[p]okutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilý podklad pro záznam bodů do registru (§ 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích), není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“

Nejvyšší správní soud z předložené spisové dokumentace učinil závěr, že stěžovateli byl zapsán jeden bod do registru řidičů oprávněně. Podle zdejšího soudu lze z Oznámení o uložení blokové pokuty a předmětných pokutových bloků učinit jednoznačný závěr, že stěžovatel byl sankcionován právě za porušení povinnosti mít v průběhu jízdy rozsvícená obrysová a potkávací světla. Formulace „jízda bez osvětlení“ odpovídá dikci § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, který předpokládá, že motorové vozidlo má mít za jízdy rozsvícená obrysová světla a potkávací světla. V této souvislosti zdejší soud připomíná, že účelem rozhodování řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru není, aby správní orgány či soudy přezkoumávaly ex offio skutkový stav spáchaného přestupku. Uvedené potvrzuje i výše citovaná judikatura zdejšího soudu.

Stěžovatel se navíc mýlí, pokud tvrdí, že nebylo jeho povinností prokázat v rámci soudního řízení svá tvrzení. Stěžovatel totiž v jen v obecné rovině uvedl, že vytýkané přestupkové jednání mohlo proběhnout i jiným způsobem, a proto měl toto své tvrzení specifikovat, aby se jím bylo možné zabývat. Uvedeným způsobem však nepostupoval, v důsledku čehož neosvědčil žádné konkrétní okolnosti, jež by měly krajský soud vést k závěru, že skutkový stav nebyl zjištěn dostatečně. Protože ani v řízení před Nejvyšším správním soudem stěžovatel nepodložil žádnými konkrétními důkazy své tvrzení, že se mohl dopustit i jiného přestupku, za který mu neměl být zapsán od registru řidičů žádný bod, nebylo možné této námitce přisvědčit.

pokračování

Krajský soud tedy nepochybil, když dospěl k závěru o zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, a proto Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl kasační stížnost stěžovatele jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu